

C. HERNANDEZ MOR, B. MESQUIDA

TEXT-TRAC

Gener, 1976

TEXT-TRAC: LA BIENNAL COM A REFLEX D'UNA INERCIA

Denunciem, per no-democràtics, per manipuladors (quant a la selecció i quant al muntatge) i per caducs (perquè respon a inèrcies derivades de la situació artística i cultural sota el franquisme), els plantejaments i l'actuació de la comissió que s'encarregà de l'exposició: ESPAÑA, Vanguardia artística y realidad social 1936-1976.

NO DEMOCRATICA: aquesta Comissió no ha estat en absolut representativa de res més que del que podríem denominar "tinglado de les patums", i producte del franquisme, i dels valors capitalistes als quals s'oposaren i s'oposen les patums, i davant del qual acompliren, ara ja no, un cert i no gens menyspreable paper progressista que ara intenten capitalitzar de manera oportunista, la qual cosa és lògica, car ha estat en tant que patums que aquestes han testimoniats contra la dictadura i contra les seves conseqüències. Aquesta comissió de patums no va tenir ni el mínim tacte "polític" que els hauria aconsellat de consultar y obrirse als embrions democràtics existents i que esdevindran, ja han d'esdevenir, plataformes àmplies, obertes, democràtiques, de persones que treballen en la producció artística i de les que frueixen d'aquesta mateixa producció. Persones que busquen alternatives culturals lligades amb les lluites. Cap d'aquests embrions democràtics no han estat ni tan sols assabentats a priori i seriosament dels projectes que tenia la dita comissió.

Amb la seva actuació, la comissió:

1) Ha conservat al capdevall la mateixa estructura, esquerranitzada, però, i la mateixa participació, més o menys, del pavelló franquista de les anteriors biennals: una exposició gegantina amb l'addició, enguany, de celebracions testimoniales i no gens productives i amb els avantatges (per a qui?) d'una projecció internacional;

2) Ha exposat, de fet, "el ARTE DE ESPAÑA" sense clarificar, qüestionar i subvertir l'imperialisme franquista-feixista d'aquest "Estat-Nació" i oblidant totalment l'opressió de les diferents nacions, que s'ha reflectit en la producció artística. Ens solidaritzem totalment amb la nació d'Euzkadi, que no va voler participar-hi per considerar que la Biennial era espanyolista d'esquerres o imperial esquerranista;

3) Ha rebutjat, fet i fet, absolutament (cosa significadora de mentalitats en el fons academicistes) la interdisciplinarietat de pràctiques artístiques i culturals en el sí de la biennial;

4) Solament ha donat peu a un reguitzell de picabaralles patumaires, de personalismes, protagonismes, guerra de noms i d'altres dretanes qüestions que castren des de fa 40 anys el nostre ambient cultural.

Una solució parcial i d'urgència seria la d'obrir una sèrie de debats crítics i oberts entorn a la biennial. D'aquesta manera, la presència del pavelló "español" a la Fundació Miró no resultaria únicament una operació de prestigi més.

CAP A L'ABOLICIO DEL TINGLADO DE LES PATUMS!

**MATEM ELS BESAVIS, ELS AVIS, ELS PARES I, TAMBE, ELS
FILLS I ELS NETS D'AQUEST TIPUS DE TINGLADO!**

(No proposem pas la mort del pare per tal d'esdevenir nosaltres pares, sinó la mort de tot paternalisme, autoritarisme, dirigisme, personalisme, etc., dins del camp de l'art i de la cultura com a primer pas per a diluir-lo, per anar-lo lligant a la vida i a les lluites reals).